

begge Sider, endogsaa derved, at man fører Materiellet videre. Rent theoretisk taget er det Principrigtige, at Postdampskibene især nu, da man raader over Jernbanerne paa begge Sider af Storebelt, blive henlagte under samme Bestyrelse. Det vilde være principmæssig rigtigt, men faktisk har det mindre at betyde, fordi Jernbanevæsenet og Postvæsenet fortære under samme Overbestyrelse, og man derved er istand til at træffe de Foranstaltninger, som maa anses for nyttige og hensigtsmæssige for det Hele. En Sammenslutning vilde have nogen Vanskelighed af de Hensyn, som det ærede Medlem berørte, idet nemlig i hvert Tilfælde Raadigheden paa det administrative Gebet for Liden er større over, hvad der fortæres under Jernbanerne, end over, hvad der fortæres under Postvæsenets Tilsyn; men, som sagt, principmæssig anser jeg det for rigtigt, praktisk har det ikke Meget at betyde. Ønskes det, er der ikke fra min Side Noget til Hinder for, at en saadan Sammenslutning vil kunne finde Sted.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) mente, at man burde gjøre Skridtet fuldt ud strag og anstaafe tre Færger istedetfor to, da to ikke kunde udføre den hele Trafik. Deri har det ærede Medlem ganske Ret, to Dampfærger vilde ikke til enhver Tid være tilstrækkelige til Udførelsen af hele Trafikken, men hvad der har gjort, at Regjeringen i dette Dilemma har troet at maatte begrænse sig til det, der er foreslaet, er den Omstændighed, at man ønskede — skjøndt der ikke næres Tvivl derom — et praktisk Bevis for, at Dampfærgerne under alle almindelige Forhold, under hvilke Postdampskibene kunne gaa, kunne gennemføre Farten. Jeg har tænkt mig Muligheden af, at vanskelige Veirforhold kunde gjøre, at Dampfærgens Fører sagde: Skal det være, fører jeg den over, jeg tror ikke, at der er Fare, men jeg vilde dog foretrække, at et Skib gik idag. Jeg vilde ikke anse det for heldigt, om man, søvend man har den tilstrækkelige Erfaring om alle de virkelig noget betænkelige Forhold, der kunne være forbundne med paa en saa stor Strækning at lade hele Trafikken besørge ved Dampfærgeren, stred til en saa stor Anskaffelse af Materiel, idet man helst maatte have sikker Erfaring for, at man ikke af og til kommer til at benytte sig af Postdampskibene istedetfor af Færger, naar Veirforholdene ere af den Beskaffenhed, at de frembyde mange Besværigheder, thi Vanskelighederne maa efter min Mening blive større for Færgeren end for Postskibene. Postskibene have vi, Materiellet have vi, det bliver til Raadighed til Korsør—Kiel Farten og vil kunne finde nyttig Anvendelse der,

jeg tror derfor ikke, at man vil lide noget Tab ved Anskaffelsen af disse to Færger.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa en Betragtning, som jo ikke nærmest henhører under denne Lovs Behandling, men som jeg dog skal sige et Par Ord om efter den ganske overordentlige Bægt, det ærede Medlem tillagde den, og den Forbindelse, han satte den i til nærværende Lovforslag, en Forbindelse, jeg nok syntes, var hentet noget langt borte. Han sammenlignede Forbindelsen Korsør—Kiel med Forbindelsen Esbjerg—England, men der er dog en meget væsentlig Forskjel med Hensyn til Betydningen af disse Router. Med Hensyn til Fragtfarten er der ikke Spørgsmaal om, at Esbjerg jo har større Betydning for vor Udsørsel end Korsør—Kiel, i hvert Tilfælde maa den staa lige; men det maa jo erindres, at Kiel—Korsør er Hovedpostforbindelsen med hele Fasilandet, og det er ikke Tilfældet med Esbjerg—England og vil aldrig kunne blive Tilfældet, fordi en Postforbindelse til et Land, med hvilket vi staa i en meget vigtig kommerciel Forbindelse, aldrig med Sikkerhed vil kunne søres paa Skibe paa en saa lang Distance som fra Esbjerg til England. Havde det været Tilfældet, at man havde turdet lede Postforbindelsen over Esbjerg med Sikkerhed for, at Posten vilde have en regelmæssig Ankomstid til de forskellige Steder, da havde det været en overordentlig Lettelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde bære sig ad for at lette Godstrafikken og forringe Bekostningen derved mellem Esbjerg og England, men det turde man ikke; det er en for lang Distance til, at man tør stole paa at kunne tilveiebringe en regelmæssig og sikker Postforbindelse ad den Vej. Østeborg—Frederikshavn Linien er rent forvoindende lige over for disse Spørgsmaal, den kan besørges med en meget ringe Bekostning og have sin Betydning for Jernbanetrafikken gennem Jylland ligesom ogsaa for Postforbindelsen. Hvad Esbjerg angaar, kan det ærede Medlem være overbevist om, at der er Ting, der mere end jeg har haft Leilighed til at føle de Mangler, Svavn og Beklagelser, som ere tilstede i Jylland og Fyn over Forbindelsen mellem Esbjerg og England, og det ærede Medlem bør heller ikke betvivle, at jeg ogsaa har overveiet og tænkt paa, hvad der kunde gjøres for at forbedre denne Forbindelse; men jeg har aldrig turdet gaa til det Skridt, som det ærede Medlem nu synes at ville angive, at Regjeringen skal gjøre, nemlig tage denne Fragtfart i Entreprise, som dog burde udføres af vore Aghederier paa en saadan Maade, at der ikke var begrundede Klager